

Roma vahvistaa näyn – numero kuusitoista

Viimeinen koetus: Rooman symboliikan ja profetian kolminkertaisen sovelluksen ymmärtäminen

Jeff Pippenger
2024-09-04

Ne, jotka ovat väärällä puolella tätä lopullista kiistaa Rooman vertauskuvasta, tukeutuvat virheelliseen sovellukseen profetian kolminkertaisesta sovelluksesta ehdottaessaan, että kolme Roomaa määrittävät kolmen sunnuntailain perusteella vuosina 321, 538 ja pian tulevan sunnuntailain perusteella Yhdysvalloissa. Näin tehdessään he antavat väärän painotuksen valitsemalleen säännölle ja profeetalliselle historialle, kuten tehtiin myös kiistassa Joelin neljästä hyönteisestä. Neljä sukupolvea, joita seuraa neljä syövää hyönteistä Joelin ensimmäisten kuuden jakeen aikana, käsittelevät sitä, kuinka Jumalan kansa vähitellen hävitetään neljän sukupolven kuluessa ja kuinka tuo hävitys toteutui adventismin omaksuessa Rooman ja luopioprotestantismin teologian.

Nykyisessä kiistassa ne, jotka yrittävät käyttää sunnuntailakia määritelläkseen ne kolme Roomaa, välttävät totuuden, että Jumalan profeetallisessa Sanassa tunnistetaan todellisuudessa neljä sunnuntailakia ja että vuosi 321 edustaa pian tulevaa sunnuntailakia Yhdysvalloissa, kun taas vuoden 538 sunnuntailaki on esikuva siitä sunnuntailaista, joka pannaan täytäntöön kaikkien maailman kansakuntien ylle. Neljä sunnuntailakia ei osoita kolmea sunnuntailakia, varsinkaan silloin, kun profetian kolminkertaisen sovellutuksen kolmas ilmenemismuoto edustaa lopullista täyttymystä. Pian tuleva sunnuntailaki Yhdysvalloissa ei ole lopullinen sunnuntailaki; se merkitsee itse asiassa sunnuntailakien sarjan alkua, kun jokainen kansakunta maan päällä vähitellen hyväksyy paavillisen vallan merkin.

Niiden, jotka herätettiin heinäkuussa 2023, tulee ymmärtää, että heitä kohtaava profeetallinen koetus tapahtuu Pyhän Hengen vuodatuksen aikana ja että tuon vuodatuksen aikana toinen ryhmä vastaanottaa ”öljyn” ja toinen ryhmä vastaanottaa ”väkevän eksytyksen”. Niiden ensisijainen esikuva, jotka vastaanottavat väkevän eksytyksen, esitetään juuri siinä luvussa, jossa ilmaus väkevä eksytys esiintyy, ja siinä luvussa totuus, jota joko rakastetaan tai hylätään, on se totuus, joka määrittelee pakanallisen Rooman ja paavillisen Rooman välisen profeetallisen suhteen.

Profeetallinen suhde vuosien 321 ja 538 välillä ilmenee Pergamon seurakunnan ja Tyatiran seurakunnan välisessä profeetallisessa suhteessa. Viimeisinä päivinä pakanallinen Rooma, jota edustavat 321 ja Pergamo, on Yhdysvaltojen vertauskuva, ja paavillinen Rooma, jota edustavat 538 ja Tyatira, on nyky-Rooman vertauskuva.

Vuoden 321 ensimmäinen Rooma oli yhtenäinen valtavaltio, ja vuoden 538 toinen Rooma oli kaksinainen valta, joka edusti kirkon ja valtion yhdistelmää, jossa kirkko hallitsi tätä suhdetta. Kolmas ja viimeinen Rooma, joka on nykyinen Rooma, on kolmiyhteinen valta, joka koostuu lohikäärmeestä, pedosta ja väärästä profeetasta.

Paavali opetti, että pakanallisen Rooman (lohikäärmeen) ja paavillisen Rooman (pedon) profeetallisen ja historiallisen suhteen ymmärtämättä jättäminen oli sen totuuden vihan ilmaisemista, joka sai aikaan väkevän eksytyksen. Kaikki profeetat, Paavali mukaan lukien, puhuivat tarkemmin ottaen viimeisistä päivistä, joten näiden kahden vallan välinen suhde Paavalin historiankuvauksessa edustaa nykyajan Rooman kolmen vallan välistä suhdetta viimeisinä päivinä. Hylätä se profeetallinen suhde, joka ”muodostaa” lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolmiliiton viimeisinä päivinä, on varmistaa itselleen väkevä eksytys.

Uriah Smithin yksityinen tulkinta pohjoisen kuninkaasta edusti ”syytä”, joka tuotti ”seurauksen”. Mutta se ryhmä, joka on Roomaa koskeissa kiistoissa väärällä puolella, tunnustetaan nimenomaisesti sellaiseksi, joka ei kykene päättämään syystä seuraukseen. Smith ei nähnyt, että hänen virheellinen sovellutuksensa pohjoisen kuninkaasta synnyttäisi profeetallisen perustan, joka johtaisi hänet myös esittämään väärin kuudennen vitsauksen, jossa annetaan varoitus Kristuksen vanhurskauden puvun säilyttämisestä tai sen menettämisestä.

Samoin kuin Paavalin painotus 2. Tessalonikalaiskirjeessä, Johannes Ilmestyskirjan kuudennessatoista luvussa ja kuudennen vitsauksen yhteydessä korostaa välttämättömyyttä ymmärtää, keitä ovat ne kolme valtaa, jotka johtavat maailman Harmagedoniin. Smithin virheellinen pohjoisen kuninkaan sovellus todistaa kyvyttömyydestä soveltaa esikuvia ja niiden vastakuvia oikein.

Smith ei kyennyt, tai ei tahtonut, soveltaa sitä periaatetta, joka on niin voimallisesti esitetty Paavalin kirjoituksissa: että ristiajanjaksoa edeltänyt kirjaimellinen kuvasi ristiajanjakson jälkeistä hengellistä. Kun tätä periaatetta noudatetaan huolellisesti ja oikein, voidaan helposti osoittaa, että ”pohjoisen kuningas” on yksi monista symboleista, jotka edustavat hengellistä ”pohjoisen kuningasta” viimeisinä päivinä. Seitsemännen päivän adventistien tulisi enemmän kuin minkään muun kansan tietää, että yksi niistä ensisijaisista rakenteista, joille profetia perustuu, on Kristuksen ja Saatanan välinen suuri taistelu. Kristus on pohjoisen todellinen Kuningas, ja Saatana on pyrkinyt ilmentämään itseään pohjoisen väärennettyä kuninkaana.

Laulu ja psalmi Koorahin pojille. Suuri on Herra ja ylen kiitettävä meidän Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellansa. Ihana on sijainniltaan, kaiken maan ilo on Siionin vuori pohjoisen puolella, suuren Kuninkaan kaupunki. Jumala tunnetaan sen palatseissa turvaksi. Psalmi 48:1–3.

Saatanan pyrkimyksiin väärentää todellinen pohjoisen kuningas kuuluu myös se, että hän käyttää Rooman paavia maallisenä edustajanaan. Saatana on antikristus, ja niin on myös Rooman paavi, joka on Saatanan sijainen hänen petostyössään.

”Maallisten voittojen ja kunnianosoitusten turvaamiseksi kirkko johdettiin etsimään maan mahtavien suosiota ja tukea; ja näin hylättyään Kristuksen se taivutettiin antamaan uskollisuutensa Saatanan edustajalle — Rooman piispalle.” Suuri taistelu, 50.

Aleksanteri Suuren valtakunnan hajoamisen yhteydessä Seleukos Nikatorista tuli ensimmäinen pohjoisen kuningas siinä historiassa, jota kuvataan Danielin kirjan yhdennessatoista luvussa.

Hänen isänsä Antiokhos oli ollut vaikutusvaltainen johtaja Aleksanterin valtakunnassa, ja hänen poikansa Seleukos asetettiin Babylonin satraapiksi. ”Satraappi” on maaherra, ja kun Seleukos oli varmistanut hallintaansa kolme niistä neljästä maantieteellisestä alueesta, joihin Aleksanterin valtakunta jakautui, hänestä tuli pohjoisen kuningas.

Smithin yksityinen tulkinta ja kieliopillisten sääntöjen välttely johtivat hänet olettamaan, että ne viimeiset vallat, jotka muodostivat Saatanan pahuuden liittokunnan viimeisinä päivinä, esitettiin profetiassa kirjaimellisina valtoina eikä hengellisinä valtoina. Näin ollen hän ei voinut nähdä, että Seleukos Nikator ensimmäisenä pohjoisen kuninkaana, Babylonin hallitsijana, profeettallisen välttämättömyyden mukaan edusti viimeistä hengellistä pohjoisen kuningasta, sitä valtaa, joka hallitsi nykyajan hengellistä Babylonia.

Ja yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle sanoen: Tule tänne, niin minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä, hänen, jonka kanssa maan kuninkaas ovat harjoittaneet haureutta ja jonka haureuden viinistä maan asukkaas ovat juopuneet. Ja hän vei minut hengessä erämaahan; ja minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon päällä, pedon, joka oli täynnä pilkkaavia nimiä ja jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaiseen, ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä; hänellä oli kädessään kultainen malja, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa saastaisuutta. Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi: SALAISUUS, SUURI BABYLON, PORTTOJEN JA MAAN KAUHISTUSTEN ÄITI. Ja minä näin naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen marttyyrien verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin. Ilmestys 17:1–6.

Viimeisinä päivinä Babylonia hallitseva valta on paavillinen kirkko, ja se on sen tähden myös hengellinen pohjoisen kuningas.

Ilmestyskirjan 17. luvun ”nainen” (Babylon) kuvataan ”puettuna purppuraan ja helakanpunaiseen ja koristettuna kullalla ja jalokivillä ja helmillä; kädessään hänellä oli kultainen malja, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa saastaisuutta; ... ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi: Salaisuus, suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistusten äiti.” Profeetta sanoo: ”Minä näin sen naisen juopuneena pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä.” Babylonista sanotaan edelleen, että se on ”se suuri kaupunki, jolla on kuninkuus maan kuningasten yli.” Ilmestys 17:4–6, 18. Valta, joka niin monien vuosisatojen ajan piti Kristikunnan hallitsijoita despoottisen valtansa alla, on Rooma. Purppura ja helakanpunainen väri sekä kulta, jalokivet ja helmet kuvaavat elävästi sitä loistoa ja kuninkaallistakin suurempaa komeutta, jolla ylpeä Rooman istuin on itseään verhoillut. Eikä mitään muuta valtaa voitaisi niin totuudenmukaisesti sanoa ”juopuneeksi pyhien verestä” kuin sitä kirkkoa, joka on niin julmasti vainonnut Kristuksen seuraajia. Babylonia syytetään myös synnistä, joka on luvaton yhteys ”maan kuningasten” kanssa. Juuri luopumalla Herrasta ja liittoutumalla pakanoiden kanssa juutalainen kirkko tuli portoksi; ja Rooma, turmellessaan itsensä samalla tavoin etsimällä tukea maallisilta mahlilta, saa samanlaisen tuomion.” Suuri taistelu, s. 382.

Maaherra on kuningas, ja Jesajan mukaan kuningas on valtakunta ja myös valtakunnan pääkaupunki.

Sillä Syyrian pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenen viiden vuoden kuluessa Efraim murskataan, niin ettei se enää ole kansa. Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette usko, ette varmasti pysy lujina. Jesaja 7:8, 9.

Jesajan todistuksen mukaan profetian tutkijan, joka herää heinäkuussa 2023 profeetalliseen koetusprosessiin, täytyy tunnistaa ”pään” profeetallinen symboliikka, jos hän tahtoo tulla vahvistetuksi. Jos hän ei tunnista eikä sovelle ”pään” symboliikkaa silloin, kun sitä vaaditaan, häntä ei vahvisteta. Ne, jotka eivät usko, eivät tule vahvistetuiksi, ja sen tähden Jesaja yksilöi viimeisinä päivinä kaksi palvojien luokkaa, jotka joko ovat vahvistettuja tai eivät ole vahvistettuja. He ovat samat kaksi luokkaa, joilla joko on ”öljy” tai joilla ei ole ”öljyä”.

Yksi luokka, joka on vakiintunut ja jolla on öljyä, joko vastaanottaa Keskiyön huudon sanoman, joka alkoi avautua heinäkuussa 2023, tai he vastaanottavat 2. Tessalonikalaiskirjeen vahvan eksytyksen. Heidän koetuksensa on pedon kuvan muodostuminen ja se tapa, jolla peto muodostuu: joko pimeän keskiajan paavillinen peto, tai sen kuva, jonka Yhdysvallat muodostaa, tai kolminkertainen liitto, joka johtaa maailman Harmagedoniin. Tähän sisältyy välttämättömyys tunnistaa, että ”pää”, ”kuningas”, kahden muun kolminkertaisen liiton muodostavan vallan hallitsija, on paavillinen valta.

Juudan ”pää”, pääkaupunki, oli Jerusalem, kaupunki, jonka Herra valitsi asettaakseen sinne nimensä.

Ja Rehabeam, Salomonin poika, hallitsi Juudassa. Rehabeam oli neljäkymmenen yhden vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa seitsemäntoista vuotta, siinä kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikista Israelin sukukunnista pannakseen nimensä siihen. Ja hänen äitinsä nimi oli Naama, ammonilainen. 1. Kun. 14:21.

Kristuksen ja Saatanan välisessä suuressa taistelussa Kristuksen pääkaupunki, johon Hän asettaa nimensä, on Jerusalem, ja Saatanan väärennös oli kirjaimellinen Babylonin kaupunki, joka edustaa hengellistä Babylonia, tuota suurta kaupunkia viimeisinä päivinä. Saatanana asettaa nimensä otsaan Jumalan kaupungin ja pääkaupungin väärennökseksi. Siellä hallitseva kuningas on porttojen äiti, joka harjoittaa haureutta maan kuninkaiden kanssa. Porttojen äiti on paavillinen valta, ja hänen tyttärensä ovat langenneet protestanttiset kirkot, joista etevin langennut luopiokirkko on Yhdysvaltojen luopio protestantismi.

Nuo luopuneet protestantit edustavat maapetonsa protestanttista sarvea, ja he ovat yhteydessä äitiinsä, koska he hylkäsivät profeetallisen sanoman, joka avattiin sineteistään vuonna 1798. Niiden vastine, republikaaninen sarvi, on yhteydessä maan kuninkaisiin suhteensa kautta Yhdistyneisiin Kansakuntiin, Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun kymmeneen kuninkaaseen. Kolminkertainen liitto, joka johtaa maailman Harmagedoniin, esitetään sen pään kautta, johon sen nimi on asetettu, ja hengellinen nykyinen Rooma on hengellinen nykyinen Babylon. Sen ”pää” on paavillinen valta.

Ensimmäinen edustaa viimeistä, ja sovelletpa Danielin toista lukua niin kuin milleriitit, neljää valtakuntaa kuvaavana, tai niin kuin se on viimeisinä päivinä avattu, kahdeksaa valtakuntaa

kuvaavana, ensimmäinen valtakunta oli kirjaimellinen Babylon. Milleriitit ilmoittaisivat sinulle, että viimeinen oli kirjaimellinen Rooma. Babylon ja Rooma ovat keskenään vaihdettavia symboleja, sillä ne ovat profeetallisen linjan ensimmäinen ja viimeinen.

Viimeisinä päivinä kirjaimellisen Babylonin ensimmäinen valtakunta edustaa kahdeksatta ja viimeistä valtakuntaa, joka on hengellinen nykyinen Babylon ja samalla myös hengellinen nykyinen Rooma. Danielin toisen luvun kuvaamien kahden todistajan pohjalta Babylon ja Rooma ovat toisiaan vastaavia symboleja.

Kun paavillinen portto kuvataan otsassaan nimi, joka yksilöi ”Salaisuus Babylonin”, se yksilöi samalla myös ”salaisuuden Rooman”. Profeetallinen ”salaisuus” edustaa totuutta, joka on niin syvällinen, että siinä esitetyn totuuden syvyyttä on mahdotonta käsittää, varsinkaan ilman Pyhän Hengen vaikutusta. Mutta raamatullinen ”salaisuus” edellyttää myös, että se, mitä salaisuuden yhteydessä paljastetaan, on välttämätön ymmärrys niille, jotka pyrkivät läpäisemään koetuksen. Tästä syystä Ilmestyskirjan kaksi todistajaa korostavat tarvetta ymmärtää nykyaikaista Roomaa.

Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrys, laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku; ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi. Ilmestys 13:18.

”Viisaus” ymmärtää pedon luvun, joka on ihmisen luku, ja hänen lukunsa on kuusi, kuusi, kuusi. ”Synnin ihminen” on pedon pää. Viisaus on viimeisten päivien viisaiden neitsyiden ominaisuus, ja se on myös vertauskuva niistä, jotka ymmärtävät tiedon lisääntymisen viimeisinä päivinä. Ne, jotka eivät ymmärrä, ovat tyhmiä neitsyitä ja ovat jumalattomia. Sen ”viisauden”, jota he eivät ymmärrä, täytyy profeetallisen välttämättömyyden vuoksi olla lopullisen profeetallisen koetuksen yhteydessä, sillä juuri silloin viisaat ja tyhmät neitsyet ovat olemassa. Heidän täytyy ymmärtää ”kuusi, kuusi, kuusi”. Mielen, jossa on viisaus, Johannes sijoittaa myös viimeisiin päiviin Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa.

Ja tässä on mieli, jossa on viisaus. Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joiden päällä nainen istuu. Ja ne ovat seitsemän kuningasta: viisi on kaatunut, yksi on, eikä toinen ole vielä tullut; ja kun hän tulee, hänen on pysyttävä vähän aikaa. Ja peto, joka oli eikä ole, on itse kahdeksas, ja on yksi niistä seitsemästä, ja menee kadotukseen. Ilmestys 17:9–11.

Se ”mieli”, jolla on viisaus ymmärtää luku ”kuusi, kuusi, kuusi”, on viisas neitsyt, joka on saanut ”Kristuksen mielen”.

Sillä kuka on tuntenut Herran mielen, voidakseen neuvoa häntä? Mutta meillä on Kristuksen mieli. 1. Korinttolaiskirje 2:16.

Viisaiden neitsyiden joukolla on Kristuksen mieli, ja tyhmillä pahoilla neitsyillä on Kristuksen vastustajan mieli.

”Aika on tullut, että todellinen valo loistaa moraalisen pimeyden keskellä. Kolmannen enkelin sanoma on lähetetty maailmaan varoittamaan ihmisiä ottamasta pedon tai sen kuvan merkkiä otsaansa tai käteensä. Tämän merkin vastaanottaminen merkitsee sitä, että tullaan samaan ratkaisuun kuin peto on tullut ja kannatetaan samoja ajatuksia suoranaudessa vastustuksessa Jumalan sanaa vastaan.” Review and Herald, 13. heinäkuuta 1897.

Pedon kuvan muodostuminen on vertauksen neitsyille viimeinen koetus, ja viisailla on Kristuksen mieli, sillä he ovat tulleet samaan ratkaisuun kuin Kristus, koska he ovat alistaneet tahtonsa Pyhän Hengen johdatukseen. Kristuksen kuvan muodostuminen viisaissa neitsyissä on vastakohta pedon kuvan muodostumiselle tyhmissä neitsyissä. Tyhmät neitsyet tulevat samaan ratkaisuun kuin peto, sillä he menivät ymmälleen koetuskysymyksessä, joka koski antikristuksen oikeaa tunnistamista; hän on pohjoisen kuninkaan väärennös ja nykyisen Rooman pää.

”Ne, jotka hämmentyvät Sanan ymmärtämisessä eivätkä kykene näkemään antikristuksen merkitystä, asettuvat varmasti antikristuksen puolelle.” Kress Collection, 105.

Tyhmät neitsyet koetuksen aikana, joka on kuvattu pedon kuvan muodostumisena, joutuvat hämmennyksiin ymmärryksessään Sanasta. Heidän hämmennyksensä perustuu Jumalan profeettallisen Sanan väärinymmärrykseen, ja koska he eivät näe Modernin Rooman oikeaa merkitystä, he joutuvat voimakkaan eksytyksen valtaan, päätyvät samaan ratkaisuun kuin peto ja ajavat samoja paavillisia ajatuksia suoranaudessa vastakkainasettelussa Jumalan Sanan kanssa sekä asettuvat antikristuksen puolelle.

Jatkamme näitä ajatuksia tämän sarjan seuraavassa artikkelissa.